

מתורתו של צדיק אביר יעקב

משנתו של מרן רבי יעקב אביחצירא זי"ע | על דרך הפשט לקט דרושים ומאמרים, בביאור פשט מצוות התורה וענייני עבודת הש"ת שגלקטו מכל ספריו הק'

פרשת מצורע ה'תשפ"ב

אחר חלץ את האבנים, הינו אחר שהסיר המעשים הרעים, ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטות, הינו אחר שהסיר כל המחשבות הרעות ועשה תשובה, אפלו הכי חזר לסורו וסתר כל מה שבנה בקדשה:

ובאלו לא עשה תשובה כלל

[ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא.] **ובא הכהן, זה הקדוש ברוך הוא, בא עליו בחימה, מאחר שראה שאחר שובו מיד נחם ושב אל רעותו, והנה פשה הנגע בבית, אדרבא נתפשטה בו הזמא ביותר ונקנה להסטרף אחר. זוהי צרעת ממארת, ממארת לשון חסרון, דהינו ראה הקדוש ברוך הוא שעל ידי החזרה שחזר לסורו נמצעה ונחסרה ממנו התשובה, כי טמא הוא לעולם:**

ואין לו תקנה אלא שימות ונידון בצואה רותחת

לפיכך דינו הוא, ונתן את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית, דהינו שימות (ירושלמי מכות פ"ב ה"ו), ובטלו מעשיו ומחשבותיו הרעים, כמו שנגמור (תהלים קמו ד) 'תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנותיו'. שמאחר שחזר לסורו וראה הקדוש ברוך הוא שלא נשארה בו שום הנאה לקדשה, אין לו תקנה אלא קבורה, לפיכך ונתן את הבית הוא שימות. והוציא אל מחוץ לעיר היא עיר ה', היא גן עדן, אין לו חלק בה (חגיגה טו.). רק יוליכוהו אל מקום טמא (היא) [הוא] גיהנם מקום צואה רותחת:

כל עוד שעומד ברשעו אסור להתחבר עמו

והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו [יטמא עד הערב]. והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו. בא לרמז דאסור לאדם להתחבר לרשע (אבות פ"א מ"ז), ולא להתלוות עמו ולא לאכל עמו ולא לשכב עמו, לפי שהוא טמא ומטמא. לפיכך אמר **והבא אל הבית**, זה הגוף הטמא שאנו עסוקים בו, כל ימי הסגיר אתו, כל עוד שעודנו ברשעו, **יטמא עד הערב**, דהינו אם ישוב עמו כל היום, הרי הוא טמא כל היום כל עוד שהוא יושב עמו. **והשכב בבית**, דהינו המתאכסן עם הגוף הזה, **יכבס את בגדיו**, אם אתרע ושגג ונתאכסן אצלו, יכבס בגדיו, הוא שיחזר בתשובה שהוא דוקמא דכבוס בגדים, ויקבל עליו שלא לשוב עוד. וכן נמי האוכל עמו:

אם שב כראוי נמחה כל עוונו

ואם בא יבא הכהן, זה הקדוש ברוך הוא, וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית, דהינו שאחר שישב בתשובה והשליך המעשים הרעים והסיר המחשבות הרעות, והרבה במעשים טובים ובמחשבות טובות, בזה וטהר הכהן זה הקדוש ברוך הוא, את הבית זה הגוף, כי **נרפא הנגע**, דהינו נמחה כל עונו:

ופעולות הקדושה נעשים בו בשבעה דברים

וכיון שראה הקדוש ברוך הוא שתשובתו שלמה כראוי,

עזיבת החטא וקבלה לעתיד

וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע. והשליכו אתה אל מחוץ לעיר וגו'. ואת הבית יקצע וגו' (ויקרא יד ט-מא). אפשר לרמז כל הפסוקים האלה על השב בתשובה שישב בלב שלם, וכשישוב, יוסיף חזק על חזק כדי שלא יחזר לשלט עליו יצר הרע, כי כבר שלט עליו והיה תחת ידו, ואם לא היה עכשו תקיף בתכלית מיד יחזר יצר הרע למקומו כבתחלה:

ויעזוב מעשיו ומחשבותיו הרעים

וצריך האדם הזה השב, שיעזב כל מעשיו הרעים ומחשבותיו אשר לא טובים, וכמו שאמר הנביא (ישעיה נה ז) 'עזוב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וגו'. ותחת מעשים רעים יעשה מעשים טובים, ותחת מחשבות רעות יהיו כל מחשבותיו תמיד בעבודת ה' ובתורתו:

ויקבל על עצמו שלא ישוב למעשיו הרעים

וזהו שנגמור, וצוה הכהן זה הקדוש ברוך הוא, כמו שכתבנו בסמוך (פסוק ב). **וחלצו את האבנים**, הם מעשים רעים, אשר בהן הנגע, שמחמתם האדם נטמא מבית ומחוץ, והשליכו אתה אל מחוץ לעיר, שיקבלו עליהם שלא לשוב לעשותן עוד (ורמב"ם תשובה פ"ב הלכות ב-ג). **אל מקום טמא**, דהינו צריך שידע השב שהמעשים הרעים הם טמאים ומטמאים האדם, כדי שלא לשוב לעשותן, שאם יחזר לעשותן הרי טמא את עצמו:

ולא למחשבותיו הרעות

ואת הבית יקצע מבית סביב, הבית הוא גופו (וזהו ח"ג רית. ובתיק"ז תיקון כב סו.), יסיר ממנו כל מחשבות זרות ורעות, ושפכו את העפר, הם המחשבות, יקבל עליו שהם טמאים ומטמאים, והרי עכשו השליכם למקום טמא, כדי שלא יחזר לחשב בהן עוד, שאם יחזר שהם טמאים ומטמאים:

ויעשה מעשים טובים ויחשב מחשבות טובות

ובזה היה נזהר, ולקחו אבנים אחרות, הם מעשים טובים הנקראים אבנים שלמות אבנים טהורות, זה יעשה תחת אבן מכשול ואבן נגף, שהם מעשים רעים שהיו בידי. **ועפר אחר יקח וטח את הבית**, הם מחשבות טובות שיחשב לעבודתו יתברך, תחת מחשבות רעות שהיו בו בתחלה. וזהו התקון המועיל לו:

המתחרט על התשובה שעשה

ואם ישוב הנגע ופרח בבית [וגו'], דהינו שישב ועשה עברות כמקדם, כמו שנגמור (ירמיה לא יט) 'אחרי שובי נחמתי, דהינו שניחם על התשובה שעשה וחזר לסורו, וכל מה שבנה ותקן, חזר וסתר וקלקל:

סותר כל מה שבנה בקדושה

וזהו שנגמור ואם ישוב הנגע הוא העון, ופרח בבית

החיה הוא יצר הטוב, אל מחוץ לעיר אל פני השדה, דהיינו עולה מלמטה למעלה לקראת השכינה ללמד זכות, השדה היא השכינה, ומסכמת השכינה עם יצר הטוב, ובזה וכפר על הבית הוא הגוף הזה, וטהר טהרה כראוי:

(פיתוחי חותם פרשת מצורע)

מהי התשובה הרצויה

תשובה ראשי תבות שבר תשבר הרוח במחשבה ובמעשה. הכונה כמו שכתוב בזהר הקדוש (ח"ג רמ.) דכשהאדם חוטא חס ושלום מתלבש בו רוח הטמאה מצד סטרא אחרא ומתנאה עליו ושולט בו שליטה גמורה, ואינו מתהלך האדם כי אם לרצון אותו הרוח, וגם כשיתעורר האדם לשוב בתשובה אין אותו הרוח נעקר ממנו לגמרי עד שיעשה תשובה שלמה גמורה מכל צד, כדי שישתבר אותו הרוח והיה כלא היה. ועל זה הרוח אמר דוד המלך עליו השלום (תהלים נא יט) **זבחי אלקים רוח נשברה**, הורה לנו דעקר התשובה היא שבירת הרוח שנתלבש באדם על ידי חטאו ושולט ומלך עליו, אם נתגבר האדם על אותו הרוח ושברו אז בזה חוזר בריה חדשה ומתנצה לפני ה' ויקרא לו ויענהו, ועוזרו ה' ולא ישוב עוד אותו הרוח, דרוח הולך לא ישוב (שם עח ט):

ועל זה אמר דוד המלך עליו השלום **זבחי אלקים רוח נשברה**, דהיינו כשהאדם חוזר בתשובה שהיא במקום הקרבן, צריך שיכיר וידע כי כבר על ידי חטאו נתלבש בו רוח טמא ומלך ושולט עליו וקנה מקומו בתוך גופו. וכל עוד שלא נשבר אותו הרוח אין תשובת האדם נקראת תשובה, שהרי האורב עדין לו בחדר. אמנם כשמתגבר האדם על הרוח ומשברו, אז בזה רצויה תשובתו ומקבלת. והוא שאמר 'זבחי אלקים', שהיא התשובה שבמקום הזבחים, שהם הקרבנות, בעינין 'רוח נשברה', דהיינו הרוח שנתלבש בו ישבר אותו ויבריחו ממנו שלא תשאיר לו שום שליטה ואחיזה בו. והוא 'רוח נשברה', דהיינו הרוח הטמאה שנתלבשה בו תשבר. וכשיתגבר האדם על אותו הרוח וישברנו מעליו עליו כאלו הקריב כל הקרבנות, משום הכי אמר 'זבחי אלקים' ולא 'זבח':

(שערי תשובה, אות כד)

משלים לו טהרתו כראוי. וזהו שנאמר ולקח לחטא את הבית שתי צפרים, הם יצר הטוב ויצר הרע. מכאן ולהלאה כמו שרמזנו בסמוך (פסוקים ב-ו), דהקדוש ברוך הוא מסייע בטהרתו סיוע גדול, ביצר הטוב כראוי, ויצר הרע נכנע כראוי, ועץ הארז יחזר גופו קדוש כראוי, ובשני תולעת הם רוח ונשמה, ואזב, הוא נברא לו לב טהור. ומה שנאמר והזה אל הבית שבע פעמים, לרמוז ששבועה דברים הם אלו שעשו בו פעולות הקדשה, והם: יצר הטוב שנתגבר בקדשה, ויצר הרע שנכנע כראוי, והגוף שנתקדש כראוי, והלב שנטהר, והתורה שעוסק בה, והרוח והנשמה שנתוספו כאן, וכבר כתבנו רמז הדברים האלה בסמוך (שם) קחנו משם:

ואף שכמה פעמים שב בתשובה וחזר לסודו ועתה שב כראוי

ואם תאמר, למה חזרה התורה ורמזה לנו רמז זה מאחר שרמזה זה בראש הפרשה. ויש לומר, דהרי כאן כתב (פסוק מח) 'ואם בא יבא, ויש לדקדק למה כפל 'בא יבא'. אלא אפשר דבא לרמוז כדכתבנו (פסוק מה), דמי שחזר בתשובה ושוב חזר לסודו, עליו נאמר (שם) 'ונתן את הבית שאין תקנתו אלא קבורה. ואם אחר שחזר לסודו חזר גם כן ונחם ושב בתשובה, גם זה נמחל עונו, ושלא תאמר שזה שחוטא ושב וחוטא ושב אין הקדוש ברוך הוא עושה לו העזר והסיוע האמור בראש הפרשה, לזה גלתה לנו התורה שהקדוש ברוך הוא בוחן לבות וכליות, ואם ראה הקדוש ברוך הוא שתשובתו שלמה, אפלו אחר ארבע וחמש פעמים דחוטא ושב, הוא מסייעו בכל הסיוע הנזכר, לפיכך חזרה התורה ורמזתם פעם שנית. ובמה שכפל 'בא יבא' שם רמזו לרבות פמה ביאות, דחוטא ושב וחוטא ושב, והקדוש ברוך הוא יבוא לראות:

היצר הטוב מלמד זכות על השב בתשובה כראוי

ומה שנאמר ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה, בא לרמוז, דהאדם הזה ששב בתשובה כראוי, עושה הרמת ראש גדולה ליצר הטוב, ועולה ומלמד עליו זכות לפני השכינה (זוהר ח"א קעד). והשכינה נקראת 'חקל תפוחין' (זוהר ח"א קמב). והוא שנאמר ושלח את הצפר החיה, דהיינו האדם הזה השב, על ידי זכותו נעשה יצר הטוב שליח שלו, ועולה ומלמד עליו זכות לפני השכינה. והוא שנאמר ושלח את הצפר

חידה שבועית: מה אומר רבינו מדוע כפל הכתוב 'ואם בא יבא'?

(נא לכתוב תשובה קצרה ומתמצתת!).

פתרונות יש לשלוח עד יום שלישי הקרוב, כמו כן נא לציין כתובת מדויקת וטלפון

למייל: 0774702681@gmail.com או לפקס 0774702681, יש לציין בראש הדף 'עבוד אביר יעקב'

שם הזוכה בסידור לשחרית
מתיבתא בהוצאת עוז והדר:

פרשת בשלה:

ה' א. הולצמן מבית שמש.

התשובה צריכה להיות מתוך ספרי מוזן האביר יעקב ז"ע (או מתוך עלון זה) בין שולחי התשובות תיערך הגרלה על סידור לשחרית מתיבתא בהוצאת "עוז והדר".

